

Huvudprydnad i stället för aska: Förlåtelsens helande stig

Med åren och genom ansträngningar att finna frid och läkedom på förlåtelsens stig har jag fått en djupare insikt om att samme Guds Son som sonade för mina synder är samme Återlösare som även räddar dem som har sårat mig djupt. Jag kunde inte riktigt tro på den första sanningen utan att tro på den andra.

När min kärlek till Frälsaren har ökat har även min önskan att ersätta smärta och ilska med hans helande balsam ökat. Det har varit en mångårig process som har krävt mod, sårbarhet, uthållighet och att jag lärde mig lita på Frälsarens gudomliga kraft att frälsa och hela. Jag har fortfarande arbete att göra, men mitt hjärta är inte längre oförsonligt. Jag har fått ”ett nytt hjärta” [Hesekiel 36:26] – ett som har känt en personlig Frälsares djupa och bestående kärlek, han som förblev hos mig, ledde mig ömt och tålmodigt till en bättre plats, grät med mig och kände min smärta ...

Äldste Richard G. Scott har sagt: ”Ni kan inte stryka ut det som skett, men ni kan förlåta. Förlåtelsen läker hemska, tragiska sår, för den tillåter att Guds kärlek renar ert hjärta och sinne från hatets gift. Den rensar medvetandet från en önskan att hämnas. Den lämnar rum åt Herrens renande, läkande, återställande kärlek” [”De tragiska ären efter övergrepp kan läka”, *Nordstjärnan*, juli 1992, s. 33].

Min jordiske far har också upplevt underverket av en hjärtats förändring de senaste åren och har vänt sig till Herren – något jag inte hade väntat mig i det här livet. Ännu ett vittnesbörd för mig om Jesu Kristi fullständiga och förändrande kraft.

Jag vet att han kan bota syndaren och dem som har fallit offer för synd. Han är världens Frälsare och Återlösare, som lade ner sitt liv så att vi kan leva igen. Han sa: ”Herrens Ande är över mig, för han har smort mig till att förkunna glädjens budskap för de fattiga. Han har sänt mig [*att hela brystna hjärtan*], att utropa frihet för de fångna och syn för de blinda, *att ge de förtryckta frihet*” [se Lukas 4:18, betoning tillagd; se även King James Version, Luke 4:18].

Till alla dem som har brystna hjärtan, är fångna, förtryckta och kanske förblindade av smärta eller synd erbjuder han läkedom, återhämtning och befrielse. Jag vittnar om att det helandet och den återhämtning som han erbjuder är verklig. När det helandet sker är individuellt och vi kan inte döma någon för hur lång tid det tar dem. Det är viktigt att vi låter oss själva få den tid vi behöver för att läka och att vi är snälla mot oss själva under tiden. Frälsaren är alltid barmhärtig och uppmärksam och redo att bistå oss enligt våra behov.

På vägen mot förlåtelse och läkedom finns valet att inte hålla fast vid osunda mönster eller relationer i våra familjer eller någon annanstans. Alla i vår omgivning kan bemötas med vänlighet i stället för grymhet, kärlek i stället för hat, mildhet i stället för hårdhet, trygghet i stället för oro och frid i stället för fientlighet.

Att ge det du själv blivit förnekad är en kraftfull del av gudomlig läkedom som gjorts möjlig genom tro på Jesus Kristus. Att leva på ett sådant sätt att du ger, som Jesaja sa, huvudprydnad i stället för askan i ditt liv [se Jesaja 61:3] är en handling i tro som följer Frälsarens enastående föredöme, han som led allt så att han skulle kunna bistå alla ...

Jag vittnar om att det största exemplet på kärlek och förlåtelse är vår Frälsare Jesus Kristus, som i bitter smärta sa: ”Far, förlåt dem, för de vet inte vad de gör” [Lukas 23:34]. (Kristin M. Yee, ”Huvudprydnad i stället för aska: Förlåtelsens helande stig”, *Liahona*, nov. 2022, s. 37–38)